DOMSTOLENS BESLUT (andra avdelningen)
den 8 januari 2004 *

I mål C-69/03,

angående en begäran enligt artikel 234 EG, från Corte d'appello di Venezia (Italien), att domstolen skall meddela ett förhandsavgörande i det vid den nationella domstolen anhängiga målet mellan

Caseificio Cooperativo di Cornedo Soc. coop. arl

och

Ministero delle Finanze,

angående tolkningen av rådets förordning (EEG) nr 1079/77 av den 17 maj 1977 om en medansvarsavgift och om åtgärder för att utvidga marknaden för mjölk och mjölkprodukter (EGT L 131, s. 6) och av kommissionens förordning (EEG) nr 1822/77 av den 5 augusti 1977 om tillämpningsföreskrifter för uppbörd av den

* Rättegångsspråk: italienska.

medansvarsavgift som införts för mjölk och mjölkprodukter (EGT L 203, s. 1; svensk specialutgåva, område 3, volym 9, s. 40),

meddelar

DOMSTOLEN (andra avdelningen)

sammansatt av domarna V. Skouris, tillförordnad ordförande på andra avdelningen, R. Schintgen och N. Colneric (referent),

generaladvokat: D. Ruiz-Jarabo Colomer,
justitiesekreterare: R. Grass,

efter att ha meddelat den domstol som hänskjutit frågan att domstolen har för avsikt att avgöra saken genom att meddela ett motiverat beslut i enlighet med artikel 104.3 i rättegångsreglerna,

efter att ha berett parter och övriga som avses i artikel 23 i domstolens stadga tillfälle att yttra sig i denna fråga,

och efter att ha hört generaladvokaten,

följande

Beslut

1 Corte d'appello di Venezia har, genom beslut av den 6 november 2002 som inkom till domstolens kansli den 17 februari 2003, i enlighet med artikel 234 EG ställt en

fråga om tolkningen av rådets förordning (EEG) nr 1079/77 av den 17 maj 1977 om en medansvarsavgift och om åtgärder för att utvidga marknaden för mjölk och mjölkprodukter (EGT L 131, s. 6) och av kommissionens förordning (EEG) nr 1822/77 av den 5 augusti 1977 om tillämpningsföreskrifter för uppbörd av den medansvarsavgift som införts för mjölk och mjölkprodukter (EGT L 203, s. 1; svensk specialutgåva, område 3, volym 9, s. 40).

2 Frågan har uppkommit i ett mål om överklagande i vilket det yrkas att Tribunale di Venezias (Italien) dom av den 30 januari 1987 skall upphävas. Nämnda dom avsåg ett åläggande av Ministero delle Finanze (finansministeriet) att bolaget Caseificio Cooperativo di Cornedo Soc. coop. arl (nedan kallat Caseificio Cooperativo) skulle betala en medansvarsavgift för komjölk och en tilläggsavgift på grund av underlåtenhet att erlägga medansvarsavgiften.

Gemenskapslagstiftningen

3 Genom förordning nr 1079/77 infördes en enhetlig medansvarsavgift för all mjölk som levereras till mejerier och för viss försäljning av mjölkprodukter direkt från gården (nedan kallad medansvarsavgiften). Kommissionen fastställde tillämpningsföreskrifter för uppbörd av denna avgift i förordning nr 1822/77.

4 I artikel 1.1 i förordning nr 1079/77, i dess ursprungliga lydelse, föreskrivs att "[u]nder perioden från och med den 16 september 1977 till utgången av

regleringsåret 1979/1980 skall alla mjölkproducenter erlägga en medansvarsavgift för mjölk som levereras till företag som behandlar eller förädlar mjölk och, i de fall som anges i artikel 3.2, för mjölk som producenten säljer i form av andra mjölkprodukter".

5 I artikel 1.1 och 1.2 i förordning nr 1822/77 föreskrivs följande:

"1. Alla mjölkproducenter vars gårdar inte är belägna i en av de regioner som avses i artikel 1.2 i förordning (EEG) nr 1079/77 skall betala medansvarsavgift för all komjölk som köps av dem i obearbetat tillstånd av ett företag som behandlar eller förädlar mjölk och som levereras från och med den 16 september 1977.

2. I denna förordning avses med

a) ett företag som behandlar eller förädlar mjölk såväl

— ett uppköpsorgan som är en sammanslutning som behandlar eller förädlar mjölk, som

— ett företag eller en sammanslutning som köper mjölk men som begränsar sin verksamhet till invägning, lagring och kylning eller till en av dessa aktiviteter,

b) leverans: varje leverans, vare sig transporten utförs av producenten själv, av företaget som köper mjölken eller av en tredje part."

6 Reglerna om medansvarsavgift har ersatts av reglerna om tilläggsavgift på mjölk, vilka infördes genom rådets förordning (EEG) nr 856/84 av den 31 mars 1984 om ändring av förordning (EEG) nr 804/68 om den gemensamma organisationen av marknaden för mjölk och mjölkprodukter (EGT L 90, s. 10; svensk specialutgåva, område 3, volym 17, s. 95) och rådets förordning (EEG) nr 857/84 av den 31 mars 1984 om allmänna tillämpningsföreskrifter för den avgift som avses i artikel 5c i förordning (EEG) nr 804/68 inom sektorn för mjölk och mjölkprodukter (EGT L 90, s. 13). Sistnämnda regler har ändrats och deras giltighetstid har förlängts genom rådets förordning (EEG) nr 3950/92 av den 28 december 1992 om införande av en tilläggsavgift inom sektorn för mjölk och mjölkprodukter (EGT L 405, s. 1; svensk specialutgåva, område 3, volym 47, s. 159).

7 I artikel 1 första stycket i förordning nr 3950/92 föreskrivs följande: "Under sju nya på varandra följande tolvmånadersperioder, som börjar löpa den 1 april 1993, skall producenter av komjölk betala en tilläggsavgift för sådana kvantiteter mjölk eller mjölkekvivalent som levereras till en uppköpare eller säljs direkt för konsumtion under den aktuella tolvmånadersperioden och som överstiger en viss kvantitet som skall fastställas."

8 I artikel 2.2 i samma förordning föreskrivs följande: "Vad beträffar leveranser skall den avgiftsskyldige uppköparen, före ett datum och i enlighet med närmare bestämmelser som skall fastställas, betala det belopp han är skyldig till det behöriga organet i medlemsstaten och dra av detta från det mjölkpris som betalas till de producenter som är skyldiga att betala avgiften eller, om detta inte är möjligt, ta ut avgiften på annat lämpligt sätt."

9 I artikel 9 i förordning nr 3950/92 stadgas följande:

"I denna förordning används följande beteckningar med de betydelser som här anges:

...

c) producent: en fysisk eller juridisk person eller en grupp av fysiska eller juridiska personer som driver ett jordbruksföretag inom gemenskapens geografiska territorium och

— som säljer mjölk eller andra mjölkprodukter direkt till konsumenten

— och/eller levererar till uppköparen.

...

e) uppköpare: ett företag eller en sammanslutning som köper upp mjölk eller andra mjölkprodukter från producenter för att

— behandla eller bearbeta mjölken eller mjölkprodukterna,

— sälja mjölken eller mjölkprodukterna till ett eller flera företag som behandlar eller bearbetar mjölk eller andra mjölkprodukter.

...”

Tvisten vid den nationella domstolen och tolkningsfrågan

10 Det framgår av handlingarna i målet att Tribunale di Venezia, genom den dom som överklagats till den hänskjutande domstolen, biföll den talan som hade väckts av Caseificio Cooperativo avseende skattemyndighetens åläggande att Caseificio Cooperativo skulle erlägga ett belopp som det påstods vara skyldigt att betala som avgift och tilläggsavgift på grund av underlåtenhet att erlägga medansvarsavgiften. Genom nämnda dom förpliktades skattemyndigheten att betala tillbaka de belopp som hade erlagts för att följa åläggandet.

11 Tribunale di Venezia fattade detta avgörande på grund av att den nationella lagstiftningen — det vill säga lagdekret nr 282 av den 16 juni 1978, nu lag nr 426 av den 1 augusti 1978 om genomförande av gemenskapsbestämmelserna om

införande av en medansvarsavgift — inte skulle tillämpas. Nämnda domstol motsatte sig en tillämpning av denna lag på grund av att leveranser från mjölkproducenter till ett kooperativ som dessa producenter själva är medlemmar i enligt denna lag ingår bland de fall då producenterna skall erlägga medansvarsavgift. Avgiftens tillämpningsområde utvidgas därigenom väsentligt jämfört med vad som föreskrivs i gemenskapsrätten.

12 Corte d'appello di Venezia har i skälen till beslutet om hänskjutande angett att en annan avdelning vid nämnda domstol upphävde underinstansens dom av det skälet att ordalydelsen i tillämpliga gemenskapsförordningar inte motiverade en sådan restriktiv tolkning. I reglerna om de olika fallen av leverans av mjölk och mjölkprodukter i dessa förordningar omnämndes nämligen försäljning uttryckligen enbart med avseende på det första fallet, medan avgiftens tillämpningsområde i övrigt angavs med de mer generella uttrycken tillhandahållande och leverans. Detta ansågs således leda till slutsatsen — vilken styrktes av att en sådan tolkning i större utsträckning överensstämmer med det angivna syftet med införandet av medansvarsavgiften, nämligen att begränsa mjölkproduktionen — att förordningarna reglerade de angivna olika fallen på olika sätt, genom att avgiftens tillämpningsområde omfattade varje slags åtgärd för att överföra mjölk, oavsett den rättsliga form dessa åtgärder antog.

13 Corte Regolatrice (Italien) upphävde sistnämnda avgörande på grund av att den ansåg att underinstansen hade tolkat och tillämpat gemenskapslagstiftningen korrekt. Corte Regolatrice ansåg att gemenskapslagstiftningens innebörd är klar och att målet väcker frågor om tillämpningen, och inte om tolkningen, av denna lagstiftning och att det därför inte var nödvändigt att ställa några frågor till EG-domstolen.

14 Den avdelning vid Corte d'appello di Venezia till vilken målet har hänskjutits anser att tvistens huvudfråga inte avser att identifiera de ekonomiska aktörer som skall erlägga medansvarsavgift eller att rättsligt kvalificera de åtgärder som i detta

fall skall medföra avgift, i syfte att kontrollera huruvida dessa tillhör den kategori som i teorin omfattas av avgiften, vilket enbart skulle avse en fråga om tillämpning av gemenskapsbestämmelser. Frågan avser snarare att fastställa vilka verksamheter som omfattas av medansvarsavgiften, och tvisten rör följaktligen det normativa innehållet i gemenskapslagstiftningen.

15 Följaktligen har Corte d'appello di Venezia beslutat att förklara målet vilande och att ställa följande tolkningsfråga till EG-domstolen:

"Skall förordningarna (EEG) nr 1079/77 och nr 1822/77, varigenom det införts en medansvarsavgift för komjölk, tillämpas på alla leveranser av komjölk från producenten till tredje man, oberoende av vilken typ av rättsförhållande som ligger till grund för leveranserna, eller endast när leveranserna medför att mottagaren förvärvar äganderätten till produkten?"

Tolkningsfrågan

16 Med hänsyn till att svaret på denna fråga klart kan utläsas av dom av den 29 april 1999 i mål C-288/97, Consorzio Caseifici dell'Altopiano di Asiago (REG 1999, s. I-2575), har domstolen i enlighet med artikel 104.3 i rättegångsreglerna meddelat den hänskjutande domstolen att den har för avsikt att avgöra saken genom att meddela ett motiverat beslut, och domstolen har därvid berett parter och övriga som avses i artikel 23 i domstolens stadga tillfälle att yttra sig i denna fråga.

17 Enbart den italienska regeringen och kommissionen har efterkommit domstolens anmodan att inkomma med yttranden och de har inte invänt mot domstolens avsikt att avgöra saken genom att meddela ett motiverat beslut med hänvisning till sin rättspraxis och särskilt domen i det ovannämnda målet Consorzio Caseifici dell'Altopiano di Asiago.

18 I nämnda dom tog domstolen ställning till frågan huruvida artiklarna 9 och 2 i förordning nr 3950/92 skall tolkas så, att var och en som mottar en leverans av mjölk, oberoende av vilken typ av rättsförhållande som ligger till grund för leveransen, kan anses som "uppköpare" och därmed är skyldig att betala tilläggsavgift, och huruvida dessa artiklar närmare bestämt kan tolkas så, att en sammanslutning av kooperativa företag till vilken mjölk har levererats, men inte sålts, av medlemmar av ett kooperativ kan anses vara "uppköpare".

19 Frågan avsåg Consorzio fra i Caseifici dell'Altopiano di Asiago (nedan kallat Consorzio), som är ett organ som består av olika kooperativa mjölkproducerande företag. För att bestrida en administrativ sanktionsåtgärd som hade vidtagits gentemot Consorzio på grund av att det gjort sig skyldigt till oegentligheter vid registreringen av leverantörer och underlåtit att göra avdrag för tilläggsavgifter i fråga om de av Consorzios medlemmar som hade överskridit disponibla mjölkkvoter, gjorde Consorzio gällande att det inte kan anses vara en uppköpare i den mening som avses i gemenskapsbestämmelserna.

20 I punkt 25 i domen i det ovannämnda målet Consorzio Caseifici dell'Altopiano di Asiago slog domstolen fast att begreppet uppköpare i den mening som avses i artiklarna 2.2 och 9 e i förordning nr 3950/92 omfattar varje företag som förvärvar mjölk av en producent inom ramen för ett avtalsförhållande, oavsett enligt vilka villkor producenten ersätts, i syfte att antingen självt behandla eller bearbeta mjölken eller att överlåta den till ett annat företag för behandling eller bearbetning.

21 Härav följer att leveranser till uppköparen i den mening som avses i nämnda förordning inte nödvändigtvis behöver medföra att äganderätten förvärvas för att tilläggsavgifter skall erläggas.

22 Denna rättspraxis rörande reglerna om tilläggsavgift på mjölk enligt förordning nr 3950/92 är även tillämplig på de regler om medansvarsavgift som infördes genom förordningarna nr 1079/77 och nr 1822/77. Oavsett de skillnader som föreligger mellan de båda regelverken är det nämligen i båda fallen de kvantiteter mjölk som producenten levererar till uppköparen som särskilt ligger till grund för avgiften.

23 Mot bakgrund av det ovan anförda skall frågan besvaras så, att förordningarna nr 1079/77 och nr 1822/77 skall tillämpas på alla leveranser av komjölk från producenten till tredje man, oberoende av vilken typ av rättsförhållande som ligger till grund för leveranserna.

Rättegångskostnader

24 De kostnader som har förorsakats den italienska regeringen och kommissionen, vilka har inkommit med yttranden till domstolen, är inte ersättningsgilla. Eftersom förfarandet i förhållande till parterna i målet vid den nationella domstolen utgör ett led i beredningen av samma mål, ankommer det på den nationella domstolen att besluta om rättegångskostnaderna.

På dessa grunder fattar

DOMSTOLEN (andra avdelningen)

— angående den fråga som genom beslut av den 6 november 2002 har ställts av Corte d'appello di Venezia — följande beslut:

Rådets förordning (EEG) nr 1079/77 av den 17 maj 1977 om en medansvarsavgift och om åtgärder för att utvidga marknaden för mjölk och mjölkprodukter och kommissionens förordning (EEG) nr 1822/77 av den 5 augusti 1977 om tillämpningsföreskrifter för uppbörd av den medansvarsavgift som införts för mjölk och mjölkprodukter skall tillämpas på alla leveranser av komjölk från producenten till tredje man, oberoende av vilken typ av rättsförhållande som ligger till grund för leveranserna.

Luxemburg den 8 januari 2004.

R. Grass — Justitiesekreterare

V. Skouris — Ordförande